

Finansklagenemnda Inkasso

Avgjørelse FinKN 2025-1007

20.10.2025

PRA GROUP NORGE AS

Finansklagenemnda Inkasso sin kompetanse

Om Finansklagenemndas kompetanse når namsmannen har avholdt utleggsforretning – om klager er utsatt for urimelig påtrykk og skade i strid med god inkassoskikk.

Saken gjaldt inndrivelse av krav fastsatt i gjeldsbrev av 2.8.16. Det ble avholdt utleggsforretning i saken i 2017, 2021, 2022, 2023 og 2024. Klager anførte blant annet at det påløpte inkassosalæret var for høyt, at det var krevd for høy rente og at inkassoforetaket ikke hadde hensyntatt innbetalinger foretatt i saken. Inkassoforetaket bestred klagers anførsel, og viste til at de utenrettslige omkostningene hadde vært gjenstand for behandling av namsmyndighetene ved fem anledninger. For øvrige tilbakeviste de de øvrige innsigelsene som var fremsatt. Inkassoforetaket fikk medhold.

ANTATT ØKONOMISK OMFANG: Kr 7 000.

Saksfremstilling

Saken gjelder innfordring av et misligholdt gjeldsbrev datert 2.8.16. Den avtalte nominelle rentesatsen i gjeldsbrevet er 17,99 %. Inkassovarsel ble sendt 10.3.17. Det ble videre sendt betalingsoppfordring og varsel om tvangsfullbyrdelse den 28.3.17.

Det er avholdt totalt fem utleggsforretninger, hhv. den 31.8.17, 13.1.21, 18.11.22, 1.9.23 og 27.2.24.

Ved de to første utleggsforretningene ble de utenrettslige inndrivelseskostnadene fastsatt til kr 7 000. I de tre siste forretningene førte namsmannen både rettslige og utenrettslige kostnader samlet som saksomkostninger. Ifølge inkassoforetaket utgjør de samlede saksomkostningene per dags dato kr 19 949,25, hvorav kr 7 000 gjelder utenrettslige inndrivelseskostnader/inkassosalær.

Det fremkommer av utleggsforretningene at klager ble forelagt begjæringene i forkant med oppfordring om å uttale seg om forhold av betydning for gjennomføringen, men at klager ikke benyttet seg av denne muligheten. Rentesatsen på hovedstolen er i tråd med kredittavtalen, angitt til 17,99 % i samtlige utleggsforretninger. Inkassoforetaket har opplyst at det ikke er krevd renter på saksomkostningene.

Den 20.6.24 mottok inkassoforetaket en innbetaling på kr 6 500, som er brukt til delvis dekning av hovedstolen. Inkassoforetaket har opplyst at de ikke har registrert ytterligere innbetalinger på saken.

Klager anfører at han er avkrevd for høy rente, og viser til at det kun kan kreves forsinkelsesrente i samsvar med forsinkelsesrenteloven. Han viser videre til at det er krevd renters rente, og at utleggstrekk ikke er registrert som innbetalinger på kravet. Klager påpeker også at påløpte omkostninger og salær overstiger det som er tillatt etter inkassoforskriften.

Klager viser til at det opprinnelige kravet nå er tredoblet, og mener at det ikke er tatt hensyn til hans personlige og økonomiske situasjon, noe han mener utgjør et urimelig påtrykk. Klager anfører til slutt at han ikke har mottatt dokumentasjonen han har etterspurt fra inkassoforetaket.

Inkassoforetaket har primært anført at det utenrettslige salæret er rettmessig, har vært gjenstand for rettslig behandling, og at saken derfor bør avvises. For øvrig viser foretaket til at rentesatsen er fastsatt i kredittavtalen, at det kun er foretatt én innbetaling i saken, samt at de utenrettslige omkostningene er korrekt beregnet. På denne bakgrunn anfører de at det ikke foreligger brudd på god inkassoskikk ved inndrivelsen av kravet.

Finansklagenemnda Inkassos begrunnelse

Vedtektene for Finansklagenemnda bestemmer i pkt. 4.1 andre avsnitt at en sak mot et inkassoforetak kan avvises dersom «saken er under behandling eller har blitt behandlet av namsmyndighetene.»

Det er en såkalt «kan» regel som innebærer at det er opp til nemnda å avgjøre om saken skal avvises eller tas til realitetsbehandling.

Nemndas hovedoppgave er å påse at inkassolovens bestemmelser overholdes frem til saken overføres til forliksrådet eller namsmannen. Inkassoloven § 17 andre ledd bestemmer at erstatningsansvaret kan bortfalle dersom skyldneren har innsigelser som ikke er åpenbart grunnløse forutsatt at innsigelsen fremsettes i tide, normalt før betalingsoppfordring fremsettes, men i alle fall i løpet av fristen i oppfordringen.

Det er ikke fremlagt noen opplysninger i saken som tyder på at klager har hatt innsigelser forut for sakens behandling første gang hos namsmannen. Slike innsigelser er heller ikke senere fremsatt overfor namsmannen som har behandlet saken hele fem ganger.

Nemndas kompetanse er videre etter samme vedtekter pkt. 1.3 fjerde avsnitt begrenset til «å få avgjort om det er grunnlag for skyldnerens plikt til å erstatte krav om utenrettslige omkostninger.»

Samlet krav i saken utgjør ca. kr 577 000 hvorav kun kr 7 000 utgjør utenrettslige kostnader. I klagen skriver klager at «Saldo er blåst opp fra ca. kr 200 000 til ca. kr 600 000.» Klagers hovedinnvending gjelder altså først og fremst berettigelsen av de påløpte renter og rettslige kostnader. Dette er spørsmål nemnda ikke har kompetanse til å prøve.

Disse omstendighetene tilsier at saken bør avvises slik sekretariatet kom til.

Saken gjelder et meget betydelig beløp, og nemndas leder har derfor under sakens forberedelse for nemnda bedt inkassoforetaket sannsynliggjøre at det forelå tilstrekkelig rettslig grunnlag for å si opp lånet tidlig i låneperioden, slik det er adgang til etter saksbehandlingsreglene pkt. 13 tredje avsnitt. Foretaket har besvart denne henvendelsen og nemnda har derfor likevel besluttet å realitetsbehandle saken.

Utgangspunktet for spørsmålet er låneavtalen pkt. 4 om førtidig forfall. I pkt. 4.1 bokstav a er det avtalt at kreditten, etter forutgående varslings, kan bringes til forfall dersom lånekunden vesentlig misligholder kredittavtalen. De fleste forbrukere vil være ukjent med hva det ligger i kravet om vesentlighet.

Etter sikker praksis, blant annet i Finansklagenemnda Bank, er det ikke vesentlig mislighold dersom kun to terminer er misligholdt. Det kreves noe mer i tillegg. Om dette heter det i Trygve Bergsåker, Pengekravsrett, 4. utgave, 2029 s. 40 blant annet:

Av betydning er særlig betalingsmisligholdets varighet, beløpets størrelse, om betalingsmislighold har funnet sted tidligere, og hvilken sikkerhet kreditor har for fordringen. Ved vurderingen kan man også ta hensyn til de

konsekvensene full og umiddelbar innfrielse vil få for skyldneren og andre ...

Inkassoforetaket har dokumentert at misligholdet startet allerede umiddelbart etter at kreditten var utbetalt medio august 2016. Terminbeløpene på ca. kr 3 500 med forfall 15.9., 15.10. og 15.11.16 ble alle betalt for sent. Klager var først à jour med disse tre terminene 30.11.16. Desemberterminen ble først betalt 27.1.17. Kreditten ble sagt opp i brev 17.2.17 og terminene for januar og februar var da begge forfalt.

Slik nemnda ser det, er kravert til vesentlighet oppfylt. I tillegg til at to terminer var forfalt hadde misligholdet vart fra kredittens utbetaling. Kravet er ikke opplyst å være sikret, og hovedgrunnen til at samlet krav er så stort skyldes utelukkende at klager kun har betalt kr 6 500 på hovedstolen fra begynnelsen av 2017 og frem til i dag.

Inkassoforetaket gis etter dette medhold.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Inkassos konklusjon

Inkassoforetaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Rune Jensen (leder), Marte Charlotte Knudsen (bransjerepresentant) og Borgar Sandvik (forbrukerrepresentant).